

PRETLAK

ČASOPIS STUDENTŮ UNIVERSITY PALACKÉHO V OLOMOUCI · 1KČS

NOVINKA
ANKETA PRETLAKU!
ČTETE STR 7-8

J. BUBENÍK
STR: 5

STŘEPY

CHARTA
77
STR. 8

41

„ELSA FLUID“ lékárnik Follera

INTRONSAJE OL. ARCIBISKUPA J. VAŇÁKA STR. 4

Nekupujte zajíce v pytli

EXCLUSIVE STR. 1511

THE CASSANDRA COMPLEX

SLEEPING DOGS WAKE

Z univerzity

OTEVŘENÝ MINISTRU KLAUSOVI

Naproti mě na židli sedí usměvavá hnědooká paní - doc. PhDr. JARMILA TÁRNYKOVÁ, CSc., která už tři roky pracuje ve funkci vedoucí katedry germánské a anglické filologie (dále zkratka GAF - - pozn. red.). Je nutné představit, že toto místo zastává plným právem, předností i úskalí svého oboru důkladně poznala nejen tady na fakultě, kde pracuje od r.1961, ale také jako předsedkyně předmětové rady anglického jazyka a jako členka Jazykového kolegia ČSAV.

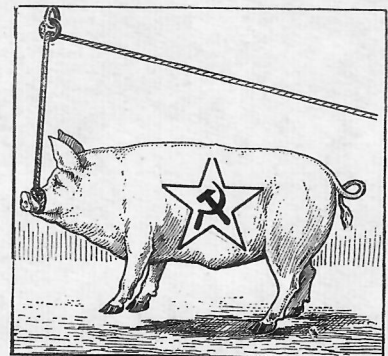
Do pracovních paní docentky jsem přišla vyzvídat, jak si poradili s provalenou hrází zájmu o angličtinu i o ostatní západní jazyky. Kromě toho mě pochopitelně zajímalo, jak se změnil chod katedry po 17. listopadu. Problémy, s kterými se tu potýkají, jsou jednak specifického rázu, ale často se tu setkávají s potížemi, jež najdeme i na odlišně zaměřených katedrách...

Martina Coufalová: Jaké nastaly změny na vaší katedře po Listopadové revoluci?

Doc.PhDr. J.Tárnyková, CSc.: Na katedru se vrátili pracovníci, kteří ji museli opustit - výrazná osobnost anglistiky doc. Macháček a germanista doc. Václavěk, který byl zvolen děkanem naší fakulty. Také dr. Peprník s dr. Hornou přecházejí konečně z katedry aplikované lingvistiky přímo na fakultu. Další změny se ovšem týkají také toho, že se po společných úvahách katedry a studentů s některými pracovníky rozloučíme. Konkrétně byla pozastavena pedagogická činnost dr. Látalovi a dr. Šindýlkové. V budoucnosti dojde k omlazení katedry. Od září jsou pro obě sekce vypsány konkursy, kde jsou očekávány především přihlášky mladších zájemců (ale vítání jsou i ti zralí). Mnohem víc o nich musí uvažovat germanistika, anglistika byla omlazena vlastně nedávno. Celkově by se tedy naše řady měly rozrůst asi o deset nových členů. Máme však obavy, zda se zájemci splňující potřebné předpoklady vůbec do konkursu přihlásí - hlavně na germanistice je přihlášek málo. Tím ovšem nechci říci, že přijmeme každého; ale víme o řadě dobrých absolventů, kteří by se přihlásit mohli. Chtěla bych tedy připojit výzvu, jestli mají pocitu nějaké nemístné skromnosti, tak ať neváhají s přihláškou.

Vážený pane ministře, nevím, proč jste se snížil při svém semináři pro poslance FS až ke lži. Prohlásil jste, že KSČ dostávala od státu ročně 1 miliardu Kčs. Lež má však krátké nohy, tuto vyvrátil 13.3. na schůzi ČNR předseda ÚKRK KSČ s. Karel Urbánek, který má důvěru všech poctivých a demokraticky smýšlejících lidí. Potvrdil to, co všichni víme, že 80 % příjmů strany tvořily členské příspěvky, pouze 8 % tvořily dotace ze státního rozpočtu ve výši 70 milionů Kčs. To je pakatel ve srovnání s tím, že např. strana socialistická dostávala celých 5 milionů.

Teď jste se tedy blamoval na úrovni vskutku federální. Kdy už se přestane s útoky na stranu a jednotlivé komunisty? Nevíte snad, co říká soudruh prezident Havel? Že nás máte všichni nechat na pokoji? Teď bude už konečně zřejmé všem,

že veškerý majetek KSČ je skutečně pořízený za její peníze a Vaše pomluvy a štvání na tom nemohou nic změnit. Dáme si však na Vás pozor, neboť kdo lže, ten krade, i zabít může. Upřímně rozhořčený

Aleš Bártek

Př: Mohla byste čtenáře v základních rysech seznámit s budoucí podobou vaší katedry?

T: Základní změnou je skutečnost, že pravděpodobně od příštího roku bude samostatně fungovat katedra germanistiky a zvláště katedra anglistiky. Obě katedry se mají rozrůst v takový kolos, který by byl jako celek organizačně těžko zvládnutelný.

V budoucnosti chceme novou koncepcí výuky dosáhnout hlavně toho, aby naši studenti byli co do úrovně vědomostí a znalostí srovnatelní se studenty ostatních evropských univerzit. Měli bychom jim dát čas na to, aby vyzráli a teprve ve třetím ročníku se rozhodli buď pro odborný směr - překladatelství a tlumočnictví nebo pro směr učitelský. První tři ročníky by studovali hlavně společný základ a praktický jazyk, uvažuje se také o rozložení státnic, aby studenti po 4. ročníku dělali státnice z tzv. malého oboru (což už kdysi bylo) a 5. ročník by si nechali na psaní diplomové práce. Dodnes existoval paradox, že student znal lépe teorii jazyka než její praktickou aplikaci - toto se má od základu změnit.

Co se týče otázky rovnováhy mezi výchovou tlumočnicků a pedagogů, to nezáleží ani tak na nás, jako především na poptávce z praxe, ta bude pro nás vodítkem pro úvahy o směrném čísle.

Př: Jak to bude se zahraničními lektory?

T: Vedle tradičního lektora z NDR jsme získali dva mladé lektory z SRN, kteří se hned zapojili do výuky, navíc mají velký zájem o češtinu. Máme zde také kanadské lektory - jejich pobyt zprostředkovala SUS (viz. Přetlak č. 39 - pozn. red.) Slibujeme si od toho výrazné zlepšení praktického jazyka u studentů.

Př: S tím souvisí i otázka míst studijních stáží...

T: Nám pochopitelně taky nebylo jedno, že se zatím pravidelně jezdilo jen do jednoho místa možných stáží. Co se angličtiny týče, naše katedra má dobré styky s Londýnskou školou slovan-ských studií, kam od nás dosud jezdilo ročně 4-5 studentů. Není to mnoho, ale to byla zatím taková první vlna. Napsali jsme 40 dopisů s prosbou o spolupráci na různé univerzity v Anglii, Austrálii i v USA, asi na polovinu dopisů přišla odpověď velmi konkrétní (např. by měl přijet zástupce školy z Pensylvánie - jako lektor), jinak jde spíše o formy příslibů s omluvou, že zatím nejsou na tuto formu spolupráce s Východem připraveni, ale v nejbližší době se budou snažit o prospektů zahrnout i stipendia, jež by umožnila studium i našim studentům.

Př: Děkujeme za rozhovor.

S doc. Tárnykovou hovořila Martina Coufalová

introzice

FOTON^o 13
FOTO TITUL STR.
K. ZAHRADNÍČEK

Několik milionů lidí u obrazovky a přes 10 000 přímo v katedrále mohlo v sobotu 17.3. sledovat slavnostní akt intronizace Jeho Excellence ThDr. Františka Vaňáka, arcibiskupa olomouckého a metropolitou moravského.

Stal se tak po 29 letech, neboť od smrti Josefa Karla Matochy v roce 1961, který byl 11 let vězněn ve vlastním domě, byl stolec sv. Metoděje neobsazen. České znění papežské buly, kterou sv. Otec Jan Pavel II. jmenoval dosavadního biskupa, apoštolského administrátora arcibiskupem olomouckým a metropolitou moravským, četl delegát sv. Otce msgr. Josef Laštovica.

Intronizace se zúčastnili zástupci církvi od nás i ze zahraničí. Jeho Eminence kardinál Groer z Vídně, Jeho Eminence kardinál Gulbinovič z Wroclavi, předseda ČSL br. Bartončík, ministr školství br. Adam, zástupci UP Olomouc a představitelé města. Součástí slavnostního jmenování ThDr. Františka Vaňáka arcibiskupem olomouckým bylo i zveřejnění světicích biskupů jmenovaných papežem Janem Pavlem II. Světicími biskupy druhé největší arcidiecéze v Evropě se stali: duchovní správce Jan Graubner z Vizovic a duchovní správce Josef Hrdlička z Liptáně.

Karel Zahradníček
Žikova 22
Olomouc 9

JE RAJ ZADARMO?

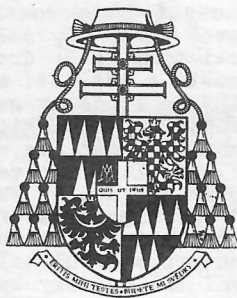
Přetlak č. 40 uveřejnil rozhovor s "napraveným" komunistou. Ponechávám stranou jeho názory na KSČ a marxismus, rád bych pouze uvedl na pravou míru jeden detail.

Interviewovaný s. Jirásek řekl, že ideje komunismu a křesťanství jsou totožné, pouze mu vadí, že Království Boží je dar, který si člověk vyslouží jen láskou k Bohu, nikoliv námahou.

"Ne každý, kdož mi říká: Pane, Pane, vyjde do království nebes-

kého, ale ten, kdož činí vůli Otce mého, kterýž v nebesích jest.", řekl Ježíš Kristus v kázání na hoře. Skutečně - jen láska nestačí. Přinejmenším je třeba plnit příkazání Desatera. Zkus si, soudruhu, dodržovat tyto body, zjistíš, že to je velká námaha a nejen duchovní. Když Ty se proviníš proti morálnímu kodexu budovatele socialismu, nestane se nic, maximálně se báťuška Lenin obrátí v hrobě. Prohřeší-li se však křesťan proti Desateru, hrozí mu ztráta jeho životního cíle. Z lásky k Bohu tedy musí "v potu tváře své" poctivě pracovat a žít. Jen tudy vede cesta.

Štěpán Kohout

Přetlak - časopis studentů University Palackého v Olomouci. Šéfredaktor: Michal Kryl, redakční rada - Tomáš Pinos, Tomáš Novák, Milan Hanuš, grafika - Robin Štencl, Jiří Duriš, písáčky - Věra Obšnajdrová, Šárka Máchová, Leona Mrázová, Adresa redakce - Křížkovského 14, Olomouc. Jazyková korektura - Lucie Opatrná.

INDEX 47 114

Uzávěrka 26. 3. 1990 v 23.00 hodin

PRINT BY MTZ OLOMOUC

ČTYŘI

BUBENÍK

... v dubnu mu bude 22 let. Studuje 4. ročník Fakulty dětského lékařství v Praze-Motole. Basketbalové zápasy i tréninky, sport vůbec teď vyměnil za poslanecké křeslo.

P: Jsi nejen imunním poslancem FS, ale i členem parlamentní komise, dohlížející na vyšetřování události ze 17. 11. 1989. Nemůže docházet k nějakým zbytečným průtahům v její práci?
J.B.: Trvá to už tak dlouho, že si musíš uvědomit, že tam bylo šestnáct set uniformovaných příslušníků, nepočítám "tajné" - estébáky, a k tomu se odhaduje dva a půl tisíce studentů a ostatních lidí! /Tam zdaleka nebyli jen študáci. Já nevím, proč je to prezentováno jako študácká akce.. Bylo tam nejvíce studentů, těch kteří šli demonstrovat svoji solidaritu s tím, že by se s nimi a s mladými lidmi vůbec již nikdy nemělo zacházet jako za Jana Opletala. Ale samozřejmě, že se k nim přidali vrstevníci J. Opletala, byli tam studenti, bývalí absolventi vysokých škol. Já si myslím, že se ta demonstrace, ten pietní akt týkal všech slušných lidí. Nebyli tam jen studenti a nikdo to nepopírá. A proč to trvá tak dlouho? Já osobně si myslím, že když se na něco moc chvátá...tak práce kvapná, málo platná. Toto je delikátní otázka..., a tady ti lidé už neutečou.

P: Jak je to s dokumentačním materiálem? Nemůže se zase ztratit?

J.B.: Tam se žádné materiály neztratily. Oficiální, které byly, např. pásky /byly s nimi problémy ještě za starého vedení ministerstva vnitra, prý "že to nemají nebo se to nenahrávalo"/ ty existují a jsou plně k dispozici. A jména? Těch důvodů, proč se nezveřejňují, je dost. Dokud ti lidé nebudou shledáni vinnými, je podle mě zbytečné upozorňovat na jejich rodiny. Už jsme to zažili jednou! Vždycky se v da vu najde nějaký beran a hlupák Jsou lidé tolerantní a chytrí, ale vždycky se tam najde nějaký křikloun, který třeba nejvíce přisluchoval bývalému režimu. Teď křičí opak a šel by lynčovat. Myslím si, že ty děti nikdy za to nemohly a spousta z nás to pocítila sama na sobě, když byla postižená za postoje svých rodičů. A proč bychom k tomu měli zavádět zbytečně příčinu. Jména budou oznámena, až to prokuratura, která jediná má podle zákona právo zveřejňovat plná jména /ne parlamentní komise/, uzná za vhodné. A myslím, že jsou

to profesionálové a že jim můžeme věřit. Dnes konečně naše laická komise může dělat to, k čemu byla zřízena: ne vyšetřovat, ale na průběh vyšetřování dohlížet, aby pátrání ne-usnulo na mrtvém bodě. Dnes je asi 21 obviněných, včetně Štěpána. Spis má kolem 4000 stran bez příloh. Těžko jej lze dát současně všem zainteresovaným k seznámení. Když máš přečíst několik tisíc stránek, přece jen to nějakou dobu trvá. Právníci parlamentní komise, dr. Motejl a dr. Daniš, říkali: "My tady přes 20 let bojujeme za to, aby každý člověk, at udělá cokoliv, měl jedno ze základních lidských práv - právo na obhajobu. At provede cokoliv! Byli bychom vlastně úplně stejní a popřeli to, za co jsme bojovali, za co jsme byli zavíráni bývalým režimem - tedy to právo na obhajobu - a pakliže voláme po právním státě, tak i jim bychom ho měli dopřát i ukázat jim, že jsme lepší než oni."

Proto se se spisem seznamuje obviněný a jeho právník-obhájce. Ten chce být také u každého výslechu s tím souvisejících svědků, takže určitá šetření nemůžou běžet paralelně, musí být za sebou. Brzdí to vše postup, ale musíme to chápat. Spousta důležitých svědků má zdravotní potíže, nikdo si nevezme na svou zodpovědnost vyšetřovat je, jestliže mají těžkou angínu pectoris ve zhoršujícím se stádiu apod. Myslím, že i ta humánní stránka věci, voláme-li po humanizaci, s tím bezprostředně souvisí. Tento princip musíme uplatňovat pro všechny lidi, všichni se to dodržovat a být korektní ve všech sférách. I k obviněným nebo k lidem, připravujícím se na soud. Myslím, že netrpělivost není na místě. Teď spousta lidí chce vidět hlavy. To je podle mě zbytečné.

7. března 1990 Lucie Horčíčková

Mark and The Smiths

Původně jsem chtěl psát reportáž z pořadu, který olomoucké Divadlo hudby připravilo na neděli 18.3., ihned po jeho skončení, protože jsem byl pln dojmů a s mým redaktorským perem to jen hrálo. Pak jsem si však uvědomil, že by mé hodnocení bylo zřejmě příliš nekritické, a proto jsem pero ještě chvíli ponechal jeho neklidu.

Až teď - s hlavou chladnou - přistupuji k lejstru a snažím se v hlavě utřídit onu směsici dojmů.

Pořad ze své videotěky sestavil a uvedl MARK ANDREWS /anglický lektor, t.č.působící na FF UP/, zdatným překladatelem a moderátorským partnerem mu byl matador olomouckých video-shows - PETR NOSÁLEK - v současné době jeden z tvůrců pražského týdeníku ROCK A POP, který již zanedlouho zaplaví pulty našich prodejen PNS.

Mark Andrews hned v úvodu pořadu upozornil publikum, že si koncepci pořadu představoval poněkud jinak, že by mu spíše vyhovovalo prostředí jedné z olomouckých hospod, a že by tudíž bylo zcela zjevně přirozenější, kdyby přišedší diváci vyšli před divadlo, rozdělali oheň a zbavili se tak vškerých křesel, zbytečných to překážek bujarého veselí, jež by dle Marka mělo provázet prezentovanou hudbu. A tou byla britská nezávislá hudba 80.let, kterou zastupovala řada kapel, z nichž vybírám - The New Order, The Smiths, The Jesus and Mary Chain, The Pogues, Billy Bragg, atd.

Mark je moderátorem poněkud neobvyklým a pro mnohé zřejmě jen těžko stravitelným. Jeho extrovertní povaha se zcela očividně odráží ve způsobu prezentace video snímků, neustálé přerušování projeke a slovní i pohybový doprovod jednotlivých písní působí občas rušivě, někdy až komicky, ale pravděpodobně vychází z Markova chápání tohoto druhu hudby. Není to pro něj hudba, při níž by měl člověk sedět v houpacím křesle, se zavřenýma očima bafat z dýmky a říkat si, jak je to fantastické, obrovské, famozní. Je to pro něj - jak sám říká - "a kind of a fun", tedy druh zábavy, při níž má člověk tančit až jančit, pít, smát se a - "have a good time". Pořad byl poměrně dlouhý a vyčerpávající, přesto se mu podařilo pochopitelně pokrýt jen část hudebního kvasu, který v Británii vypukl ve druhé polovině 80.let a jehož pulsujícím centrem byl průmyslový Manchester.

Zlatou hvězdou pořadu - Markovy zamilované The Smiths - již v Československu bohužel nevidíme, neboť se tito na přelomu let 1986 a 1987 rozpadli, zato však v naší republice uvítáme zmíněného Billyho Bragga - a to v červnu tohoto roku. Ale o tom zase někdy jindy.

Nezbývá mi tedy než ukončit svou reportáž s přesvědčením, že ti, kdo přišli v neděli do děháčka, nebyli zklamáni a Mark bude ve svých produkcích pokračovat. Doufám jen, že se v Olomouci najde vhodnější místo pro tento druh video-show, kde bude možno prezentovanou hudbu vnímat tak, jak bylo popsáno.

Tomáš Piňos

PET

THE CASSANDRA

SLEEPING DOGS WAKE

COMPLEX

Tak jsem si ještě naposledy pustil album Theomania a vyrazil do pražského Edenu na koncert britské kapely THE CASSANDRA COMPLEX.

No píšu britské, ale ono je to trochu složitější. Těžiště skupiny na kontinentu, zpěvák jako platný zastánce evropské myšlenky žije nyní v německém Aachenu, které již za vlády Karla Velikého v 9. století bylo hlavním městem sjednocené Evropy. Tato oddanost evropskému tématu vedla k vytvoření skutečně evropského stylu. (Koncert v Praze je součástí velkého turné propagujícího nové album (nebo spíše CD) CYBERPUNK.

"Jeho skladby jsou tematicky umístěny do mnohonárodnostní Evropy budoucnosti, ve které se již současný spontánní terorismus přeměnil na skutečnou válku mezi evropským společenstvím, vyhledávě- lým nedostatkem energie a muhajediny islámských států. Tento scénář je pozadí k pochopení pocitů, které se na albu "CYBERPUNK" objevují. Nejdůležitější je porozumět, že ani ve společnosti vybavené nejdokonalejší technologií, nemůže nikdo potlačit spontánní lidské emoce". (Tolik Günter LINNARTZ, manažer THE CASSANDRA COMPLEX)

PLAY IT AGAIN SAM RECORDS

Že půjde o nevsední zážitek jsem pochopil ihned po příchodu do haly DK EDEN, neboť lístky prodával sám velký SVATÝ VINCENT, excentrická to figurka (či spíše pořádná figura) pražského bigbeatu. Jeho "Lístky a propagační materiály ZDE!...Pivo ZDE!", nemohl nikdo přeslechnout.

Co se týče sociálního a "světovázorového složení" obecnosti, bylo reprezen-

tativní. Od punků přes depešáky až po normoše. (normoš: normalizačně normali-

zovaný normoobčan).

V sále panovala bezvadná nálada, kouřit se mohlo všude, popíjel se Kozel, z pásku pěli Peter Gabriel a The Young Gods, cítil jsem se jako na nějaké velké party. Jedním dechem musím dodat, že přítomnost alkoholu zde v žádném případě nevyústila v šarvátky či bitky, lidově řečeno bordel.)

Je 20.50, na pódiu efektně nasvíceném, modrými a zelenými reflektory se vyvalí umělá mlha, startuje předkapela, britská dvojice SLEEPING DOGS WAKE. A opravdu. Nevím, jestli se jim podařilo probudit spící psy, nás v sále, ale určitě! Skupinu tvoří kytarista a půvabné děvče obstarávající el. bicí a perkuse. SLEEPING DOGS WAKE hrají relativně tvrdou expresivní muziku s pochopitelným důrazem na perfektní rytmiku (časté a efektní střídání rytmu a celkové náladě vůbec výsledek vytvářelo pozoruhodné hudební plochy oscilující mezi hardcore

a muzikou typu DEAD CAN DANCE)

To děvče odvedlo obdivuhodný výkon (zpěv: par excellence) a stalo se miláčkem obecnosti, zvláště, když po druhé skladbě (bylo to asi něco o prasatech v sandviči a prasatech vůbec) odhazuje nátělník a tak téměř v rouše Evinně setrává až do konce vystoupení. Nepochybně tím zvýšila vizuální příjemnost mohutným, počítačově řízeným světelným parkem o další, dodávám, že velice příjemnou dimenzi. I kytarista se snežil, hrál jako o život a v přídávku, který nebývá u předskupin zvykem, většinou jsou do 20 minut vypískány, hrál na kytaru zuby.

Pamětníci namítnou "jó to už Hendrix, pak Prince, u nás Váša a možná, kdo ví, i pan Hladík...", ale do celkového rámce to zapadalo, o nějaké samoučelné exhibici nemůže být řeč. Jinak SLEEPING DOGS WAKE připomínají ze všeho nejvíce jakousi tvrdší variantu "SIOUXIE AND THE BANCHEES" či "COC-TEAU TWINS". Je patrné, že se jedná o začínající kapelu, snad ne ve všem osobitou, ale mne si získali a myslím si, že o nich ještě uslyšíme (I když Zárek při zpáteční cestě vlakem podotkl, že takových kapel je v Británii hodně, a že většinou hrají po hospodách za pivo.) Čtyřicetiminutové vystoupení S.D.W. plně perfektní a nekompromisní muziky se setkala s velkou odezvou, v kotli se tančilo, ba i pogovalo. Pro mě to byl vrchol večera.

Po krátké technické pauze nastupují ti, kvůli kterým tu jsme: THE CASSANDRA COMPLEX.

THE CASSANDRA COMPLEX působí od roku 1989, mají na svém kontě 6 alb a bezpočet maxi-singlů, od roku 1988 hrají v sestavě:

RODNEY ORPHEUS, zpěvák a hlavní autor repertoáru, JÜRGEN JANSEN, převážně obsluhující computer ATARI, JOHN GALVIN: šestistrunná basa (jak se dočítám v propagačním materiálu, 10:15 PROMOTION John se zabývá nekonečným úkolem, vytvořit nejhlásitější, nejneurotičtější zvuk, jehož je člověk schopen dosáhnout. PATRICK GORDON, dle mého názoru nejzajímavější persona, hraje na Digital Horn, což je elektrická varianta saxofonu. Na koncertních turné skupinu doprovází ještě jeden kytarista plus drumsautomat plus sampling.

A co vlastně hrají?

"Ne hudbu minulosti, ne hudbu budoucnosti CYBERPUNK - hudbu současnosti. Základním tématem tohoto směru jsou poctivé reakce lidí na "spinavou technologii", techniku všedního dne a komputery, které stále řídí životní prostředí.

PRÍSNE TAJNÉ

IDEE 41

Na rozdíl od živočišnosti a bezprostřednosti S.D.W. působí na mne Cassandra chladným a poněkud monotonním dojmem. Ovšem toto jsou neodmyslitelné atributy jejich tvorby, jakési poznávací znamení. Přesto ihned navazují kontakt s obecností (asi jsou překvapeni různorodostí posluchačů, v Anglii by se asi nemohlo stát, že by na ně přišli v podstatě stejní lidé, jako třeba na The Cure, INXS, SINEAD O'CONNOR, C. TWINS atd. jako u nás. To ovšem kdyby výše jmenovaní k nám přijeli. Na Cassandru už tančí skoro všichni. Muzikanti taky vypadají náramně spokojeně a tak Rodney s Patrickem po každé skladbě se slovy "THANK YOU" "OK" děkují za přízen. A tak stále dokola. Mě z jejich vystoupení nejvíce zaujmul opus "Wonderful World" a pro nás tak symbolická a nám dedikovaná "LET'S GO TO EUROPE". Bylo by neslušné nepoděkovat nově vzniklé agentuře 10:15 PROMOTION za zorganizování tohoto koncertu. A pro toho, kdo po přečtení tohoto článku lituje, že nebyl u toho /a má proč!/, jedna nezaručená zpráva: 10:15 PROMOTION chystá na červen YOUNG GODS!

10:15

P.S. Alibisticky se tímto omlouvám - za možná příliš subjektivní zprávu o průběhu koncertu a nepříliš přesné faktografické údaje /nepodařilo se mi například zjistit jména členů S.D.W./ Chtěl jsem, abych tento článek stihl ještě do čísla 41 a tak jsem neměl možnost případné podrobnosti doplnit. Článek jsem začal "nahrubo" psát ihned po příjezdu do Olomouce /pondělí 04.20 a posleze jej celé dopoledne dobrušoval v kavárně Rozkvět. Jízdné a vstupné mi snad redakce proplatí, ale úterku z kavárny asi ne./I když nebyť těch káv, článek by asi nevznikl!

Robert Štencel

PRÍSNE TAJNÉ

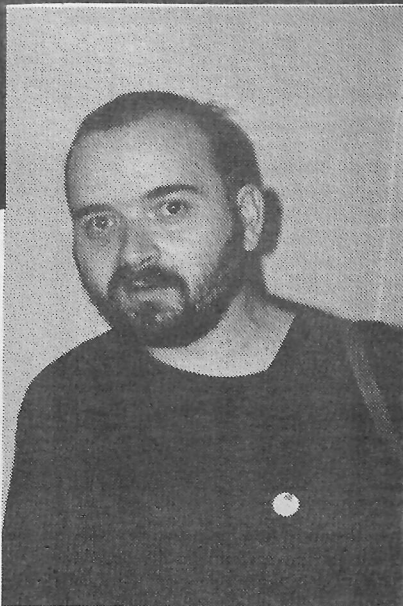

BURIAN & SPOL

"Byl to pro mě tehdy velký zážitek tady u vás, protože jsem měl pocit, že to prohrajete," říká Jan BURIAN, jeden z rozpadlíků písničkářské dvojice Dědeček-Burian po společné derniéře pořadu rozpadlých dvojic, kterou absolvoval minulý čtvrtek v olomouckém Zenitu spolu s "rozpadlým kolegou" J. Dědečkem a pány Skoumalem Petrem a ing. Vodnanským Janem.

Na dotaz, jak se zpětně dívá na svou listopadovou návštěvu v U-klubu druhého dne naší stávky, odpovídá: "Vyprovokovalo mě to tam k tomu, že jsem dělal jakéhosi Julia Caesara, vykřikoval jsem na té besedě, ačkoli jsem to nikdy předtím nedělal. Mám ale pocit, že to bylo jen o chvíli dřív, než by přijel někdo jiný a udělal by to stejně. Situace byla taková, že to muselo přijít, i když jsme to tehdy netušili." Vodnanský se Skoumalem těžili spíše ze své kvalitní historie, zato "samonasírací" (vlastní termín autora) DĚDEČEK se tak rozpálil žhavou současností, že radši opustil kolegu u klavíru a nechal jej dovést večer do vítězného finále. A jak to s celou čtveřicí bude dál?

Burian: "Toto byl náš jubilejní pořad, který v podstatě "končí". Já bych se tu chtěl objevit s bigbitovou skupinou "Zvláštní vydání", Jirka Dědeček bude hrát sám nebo s Václavem Veselým a Skoumal teď bude hrát s Vodnanským už jen v Praze."

FOTON: TEXT PŘETLAK

ZEPTÁVO JEMÉ JEJ

KNÍŽETE SCHWARZENBERGA:

Jaký je Váš vztah k Chartě 77?

Sch: Dnes už to není tak "rozčiluující". Zajímavé to bylo v těch letech, kdy jsme byli s Chartisty ve spojení. Chartisté, jak to mám říci, udrželi čest národa.

A kdy se objevíte v Olomouci?

Sch: Jakmile budu mít chvíli času. Mám tam tolik přátel a tolika lidem jsem to slíbil, že mám už docela špatné svědomí. -mk-, -mh-

MILANA HLAVSÝ

/vůdčí osobnosti bývalé hudební skupiny Plastic People a nynější skupiny Pálnoc/
Fakt, že na koncertě pro Chartu 77 hrajete s Pálnocí dvakrát během večera, je dramaturgický záměr nebo nutnost vzešlá z nedostatku nového repertoáru?

H: V podstatě jsme tu vůbec zprvu nechtěli hrát, protože je to taková troška "stranická" záležitost, ale na druhé straně, Plasticci byli u vzniku Charty, takže... A jinak to je dramaturgický plán; tři písničky na začátku a tři na konci.

A je váš nový repertoár stále patnáctiminutový?

H: To už.../zbytek odpovědi legendární postavy naší undergroundové scény si laskavě najděte v některém z dalších čísel našeho časopisu - v obsáhlejších interview, které chystáme/

-mk-

- Hudební divadlo v Hodoně: 28. 3. 19.00 hod. "Vzpomínkový večer na PhDr. Alici G. Masarykovou - první předsedkyni CSČK" /předn.: Dr. Anna Masaryková, doc. Dr. E. Wondrák, CSc., Dr. Š.M. Zmrzlíková - Brett Schneiderová/
- U-klub 28. 3. 19.00 hod. Vl. Merta /recitálů
- 29. 3. 19.00 hod. Code /karlovarský hard-rock/
- 3. 4. 19.00 hod. Z kopce /brněnský rock/

DH: 29. 3. 19.30 hod. "Bláznovy zápisky" /herec P. Vaněk v monodramatu N.V. Gogola/

U-klub 2. 4. 19.00 hod. "Cokoládovi čmúchalové" /film J. Menzela/

3. 4. 19.00 hod. PINK FLOYD - The Final Cut /audiovizuální pořad/

SDOS: 31. 3. 19.00 hod. "Zkouška" /podle L. Feldeka/

1. 4. 19.00 hod. "Hodinový hoteliér" /Pavel Landovský/

OTČ! (NA STR. 8)

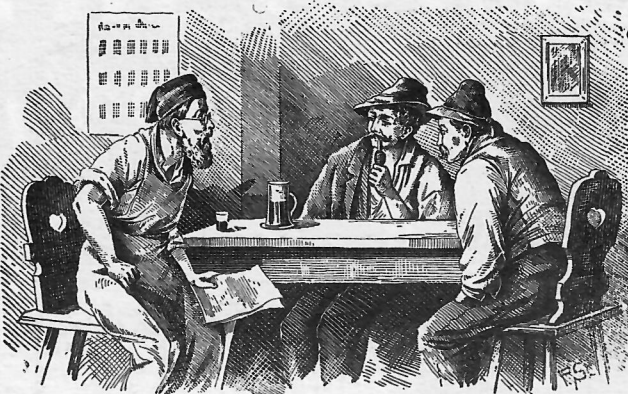
ANKETNÍ OTÁZKY:

- 1, JSI STUDENT UP ZAKROUŽKOV SPRÁVNĚ
ANO · NE
- 2, KDYBY SE (HYPOTETICKY) VOLBY
KONALY UŽ ZÍTRA, KOMU BYS
DAL SVŮJ HLAS?

← ODPOVĚZ PROŠÍM

PÍŠ ZA SPOLUPRÁCI! ZATY TYP NA DĚLÍ TĚMA

CHARTA MĚLA FLET

Když jsem určen dopadl na podlahu před pódiem sálu Obecního domu v Praze mezi hrstku zahraničních reportérů, kteří již delší čas sledovali rozbíhající se jednání na 1. SJEZDU CHARTY 77 v neděli 18.3., zaradoval jsem se při pohledu na "předsednictvo" Václav Havel coby jeden ze zakládajících členů této občanské iniciativy nervózně se hrabající ve svém prezidentském kufříku, nezaměnitelná tvář Jiřího Dienstbiera, "Pan novinář" Jiří Ruml, rektor Radim Palouš, Prof. Hájek, Hana Marvanová, Ladislav Hejdránek, Hradílek, Vondra, Němcová a další a další. Byli tam prostě všichni. Prezidentský kufřík však za několik okamžiků sklápl a jedno místo na jevišti zůstalo volné. Hlavu státu jsem prostě propásl i projevem, Velmi přínosná však byla řeč L. Hejdránka, jednoho z vůdčích osobností Charty. Nepochleboval ani nostalgicky nevzpomínal. Ostře kritizoval nedostatky uvnitř hnutí a nastínil možné cesty dalšího vývoje a činnosti Charty.

Ministr Dienstbier se nejdříve omluvil za svůj "nespolečenský

oděv" / převažovaly obleky/, neboť byl zvyklý se na tato podujetí oblékat raději pohodlně / možná měl ze zvyku s sebou i zubní kartáček/: "Je tady také otázka rozporu mezi politikou, svědomím a pravdou pro budoucnost. Plně souhlasím s tím, že Charta by si měla zachovat tu identitu, kterou si vytvořila, protože vždy máme k naplnění lidských práv pouze směřovat, a ale každým dnem budeme narážet na limity, sobectví, na různé partikulární zájmy. Charta by měla pokračovat ve stejném duchu jako dosud. Neříkáme se tak špatně na politiku, dosud tu žádná politika nebyla... Politika může být založena na podstatnějších zásadách a to na těch, které tady Charta čtrnáct let sleduje."

Odpolední diskuse byla pestrá směsicí názorů, pregnantně formulovaných myšlenek i naprostých blábolů. Podstatné však je, že několik desítek mluvčích a přes dva tisíce signatářů a přátel nedalo Chartě 77 zahynout. Závěrečné komuniké si "za rámeček dáme":

postržel Michal Kryl

Spor v brněnském Občanském fóru vyvolal mezi občany překvapení i pobuření. Informování pouze kusými údaji některých listů, museli mnozí občané nutně dojít k názoru, že Petr Cibulka je komunistický špión, který chce rozbit OF. Protože nám moudrost velí vyslechnout obě strany, využili jsme příležitosti na sjezdu Charty 77

Zdalo se nám, že spor spěje ke smírnému konci. Kněz Václav Malý vystoupil na pódium: "Teď bychom si měli zakusit, co to je CHARTA. Já bych navrhol, aby si Jaroslav Šabata a Petr Cibulka podali ruce". Návrh byl přijat s nadšením. Oba chartisté k sobě váhavě přistoupili a vyměnili si pár slov. Nato se Jaroslav Šabata obrátil k mikrofonu a řekl: "Ptal jsem se Petra, jestli mi chce podat ruku jako představite-

li "šabatovské kliky", jak jsem byl označován. Pokud mě za takového nepovažuje, žádám jeho veřejnou omluvu. Jinak celé podání ruky ztrácí smysl"...

Nastaly dlouhé vteřiny ticha, přerušené výkřiky z hlediště: "Nedělej to, Petře!" "Ticho, Brňáci...!"

Petr Cibulka se naklonil k mikrofonu: "Já nejsem politik, nezlobte se..." a odešel z pódia. Hlediště dávalo na jeho souhlas i nesusouhlas, ozýval se potlesk, hvízdání i výkřiky "hanba". Spor tedy, ke škodě celé věci, pokračuje. A kdo z něj má největší radost, je nabíledni...

Milan Hanuš

ŠABATA
VERUS
CIBULKA

KOMUNIKÉ

Signatáři Charty 77, kteří se poprvé, po více než 12 letech působení v této občanské iniciativě: mohli svobodně shromáždit, jsou rozhodnutí i nadále usilovat o dodržování lidských práv v nových poměrech, které československá společnost postupně vytváří. Signatáři Charty 77 jsou přesvědčeni, že v demokratickém Československu je působení Charty 77 nejen potřebné, nýbrž i nezbytné. Zkrátka i v budoucnu budeme dělat, to co doposud. Podporovat ve společnosti ducha tolerance a kritického rozumu, ducha vzájemné ohleduplnosti a úcty, vystupovat na obranu každého, jemuž bylo ublíženo. Tím podle našeho přesvědčení nejlépe přispějeme k demokracii v Československu.

MALÝ, ŠABATA, CIBULKA

ŠMIKY-ŠMIKY!

NAŠE ANKETA!

CHCEME SE ZDE POKUSIT O ZAKRYTÍ DEMOSKOPICKÝ PRŮZKUM - O SONDU DO VEŘEJNÉHO MÍNĚNÍ. POKUD JSTE OCHOTNI NÁM POMOCI, USTRHNĚTE TENTO KUPŮN, VYPLŇTE A PŘINESTE: A, DO NAŠÍ PATRONÁTNÍ PRODEJNY TABÁK (HORNÍ NÁMĚSTÍ) B, DO OZNAČENÉ SCHRAŇKY NA STUDENT-CENTRU (I V MENZE

